

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

- เชิดชาย เถลาเหล่า. อาเซียน. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์รุ่งเรืองรัตน์, ๒๕๒๒.
- มณีชัย รัตนมณี. ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๑๙.
- มณีชัย รัตนมณี, จารุณี สุนทรสารบูล และ สีดา สอนศรี. คู่มือองค์การระหว่างประเทศ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๒๑.
- วันรักษ์ มิ่งมณีนาถิน. เศรษฐกิจระหว่างประเทศ. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๒๔.

บทความ

- การต่างประเทศ, กระทรวง. กรมสารนิเทศ. "Economic Cooperation-the basis of ASEAN." ข่าวสารนิเทศ ๒๔๖/๒๕๒๕. (๑๔ มิถุนายน ๒๕๒๕)
- สมศักดิ์ กิจตระกูล. "อาเซียน-ซีซีไอ." วารสารหอการค้าไทย ฉบับที่ ๑๑ (๑๔ กรกฎาคม ๒๕๒๖)

เอกสาร

- กัญญา ขอนาค. สรุปความเคลื่อนไหวในความร่วมมือของอาเซียนในรอบปี ๒๕๒๓. ส่วนวิชาการ สำนักบริหาร ธนาคารกสิกรไทย. มีนาคม ๒๕๒๔.
- การต่างประเทศ, กระทรวง. สำนักอาเซียน. เอกสารอาเซียน. ๒๕๒๑.
- ไทโรจน์ เกษมเนถกิจ. รายงานการประชุมคณะกรรมการความร่วมมือด้านอุตสาหกรรม WGIC - Thailand. การประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๒๕ สมาคมอุตสาหกรรมไทย. กรุงเทพมหานคร. ๒๕ ตุลาคม ๒๕๒๕.
- มาลินดา วนัญชัย. "ความร่วมมือทางเศรษฐกิจภายในอาเซียน: การค้าระดับภูมิภาค." วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัย คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๒๔.

อุตสาหกรรมไทย, สมาคม. รายงานการประชุมสภาธนาคารอาเซียน ครั้งที่ ๑๓. กรุงเทพฯ.

วันที่ ๓-๕ มิถุนายน ๒๕๒๖.

- _____ . สรุปรายงานการประชุมคณะกรรมการวากยอุตสาหกรรมแร่ธาตุและพลังงาน. การประชุมของคณะกรรมการวากยอุตสาหกรรมแร่ธาตุ และพลังงาน ของคณะรัฐมนตรี-เศรษฐกิจอาเซียน. ครั้งที่ ๑๔. เทนปาร์, อินโดนีเซีย. ๒๕-๒๗ สิงหาคม ๒๕๒๕.
- _____ . สรุปรายงานการประชุมคณะกรรมการวากยอุตสาหกรรมแร่ธาตุ และพลังงาน. การประชุมของคณะกรรมการวากยอุตสาหกรรมแร่ธาตุ และพลังงาน ของคณะรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียน. ครั้งที่ ๒๑. มนิลา, ฟิลิปปินส์. วันที่ ๑๐-๑๒ สิงหาคม ๒๕๒๖.
- _____ . สรุปรายงานการประชุมคณะกรรมการวากยอุตสาหกรรมแร่ธาตุ และพลังงาน. การประชุมคณะกรรมการวากยอุตสาหกรรมแร่ธาตุ และพลังงาน ของคณะรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียน. ครั้งที่ ๒๓. จาการ์ตา, อินโดนีเซีย. วันที่ ๓๐ เมษายน - ๒ พฤษภาคม ๒๕๒๗.
- _____ . สรุปรายงานการประชุมคณะกรรมการวากยอุตสาหกรรมแร่ธาตุและพลังงาน. การประชุมของคณะกรรมการวากยอุตสาหกรรมแร่ธาตุ และพลังงาน ของคณะรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียน. ครั้งที่ ๒๔. มนิลา, ฟิลิปปินส์. วันที่ ๒๗-๒๙ สิงหาคม ๒๕๒๗.
- _____ . สรุปรายงานการประชุมคณะกรรมการวากยอุตสาหกรรมแร่ธาตุและพลังงาน. การประชุมของคณะกรรมการวากยอุตสาหกรรมแร่ธาตุ และพลังงาน ของคณะรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียน. ครั้งที่ ๒๕. มนิลา ฟิลิปปินส์. วันที่ ๑๒-๑๔ ธันวาคม ๒๕๒๗.
- _____ . สรุปรายงานการประชุมคณะกรรมการวากยอุตสาหกรรมแร่ธาตุ และพลังงาน. การประชุมของคณะกรรมการวากยอุตสาหกรรมแร่ธาตุ และพลังงาน ของคณะรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียน. ครั้งที่ ๒๖. มนิลา, ฟิลิปปินส์. วันที่ ๑๗-๑๙ กรกฎาคม ๒๕๒๘.
- _____ . สรุปรายงานการประชุมคณะกรรมการวากยอุตสาหกรรมแร่ธาตุ และพลังงาน. การประชุมคณะกรรมการวากยอุตสาหกรรมแร่ธาตุ และพลังงาน ของคณะรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียน. ครั้งที่ ๒๗. กัวลาลัมเปอร์ มาเลเซีย. วันที่ ๑๑-๑๓ ธันวาคม ๒๕๒๘.

สัมภาษณ์

ผู้สกัด วิยะทองคำ. Senoir Vice President. ธนาคารกรุงเทพ จำกัด. สัมภาษณ์,

๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๒๘.

- พิศาล มโนลีหกุล. ผู้อำนวยการสำนักวิชาการ ธนาคารสตรีไทย. สัมภาษณ์, ๘ ตุลาคม ๒๕๒๙ และ ๑๔ กันยายน ๒๕๒๙.
- ไพโรจน์ เกษมกมลกิจ. รองผู้จัดการสมาคมอุตสาหกรรมไทย และเลขานุการคณะกรรมการธุรกิจ-อุตสาหกรรมอาเซียน WGIC ประเทศไทย. สัมภาษณ์, ๓๐ มีนาคม ๒๕๒๙ และ ๘ มกราคม ๒๕๓๐.
- ชภัทท์ ปันยารชุน. ประธานอาเซียน-ซีซีไอ. สัมภาษณ์, ๒๐ สิงหาคม ๒๕๒๙.
- อราม ไทญิกุล. ผู้จัดการสมาคมอุตสาหกรรมไทย และเลขาธิการใหญ่อาเซียน-ซีซีไอ. สัมภาษณ์, ๑๖ มีนาคม ๒๕๒๖.

ภาษาต่างประเทศ

หนังสือ

- Avon, Raymond. Europe's would be Polity: Patterns of Change in the European Community. in Leon N. Lindeny and Sruat A. Schengeld. New Jersey: Prentice-Hall, 1970.
- ASEAN-CCI Handbook 1982. Investor Publication, Co., Ltd., 1982.
- Broinwsi, Alison. Understanding ASEAN. London: The Macmillan Press Ltd., 1982.
- Caporaso, James A. Functionalism and Regional Integration: A logical and Empirical Assessment. California: Beverly Hills, Sage Publication Inc., 1972.
- Claude, Inis. "Swords into Ploughshares." The Problems and Progress of International Organization. New York: Random House, 1961.
- Coulombis, Theodore A. and Wolfe, James H. Introduction to International Relations. New Jersey: Prentice Hall, 1978.
- Duffy, Charles A. and Feld, Werner J. "Whether Regional Integration." in Comparative Regional System. New York: Pergamon Press, 1980.

- FiField, Russell H. National and Regional Interest in ASEAN Competition and Cooperation in International Politics. Singapore: Institute of South East Asian Studies, 1979.
- Goh Keng Swee. "Economic Development and Modernization in South East Asia." in Modernization in South East Asia. Hans-Dieter Evans, ed. Singapore: Institute of South East Asian Studies, 1973.
- Gordon, Bernard. The Dimensions of Conflict in South East Asia. New Jersey: Prentice-Hall, 1966.
- Haas, Ernst. International Regionalism. Boston: Little Brown, 1978.
- Lefebvre, Louis and Datta, Mainal-Chandhuri. Regional Development Experiences and Prospect in South East Asia. The Hague: Mouton & Co., 1977.
- Mead, Margaret. Cooperation and Competition Among Primitive Peoples. Boston: Bacon Press, 1961.
- Russeti, Bruce M. "International Regions and International System: ASEAN Study." in Political Ecology. Chicago: Ran McNall, 1967.
- Teune, Henry. "The training of Integration Habits." in P.E. Jacob and J.V. Toscano (ed.) The Integration of Political Communities. Philadelphia: J.B. Lippincott, 1964.
- บทความ
- "ASEAN-CCI Created to Achieve Region's Economic Objectives." The Nation Review. (29 March 1977).
- Lau Teik Soon. "ASEAN and the Bali Summit." Pacific Community 7, 4 (July 1976)

Richard, Butwell. "Malaysia and Its Impact on the International Relations of South East Asia." Asian Survey (July 1964)



landis

- BAAIJV. Annex 2. The 14th ASEAN Economic Minister, Meeting. Singapore. 11-13 November 1982.
- Basic Rights and Guarantees under the ASEAN Industrial Shomes. Annex 19, Section 19, Kuala Lumpur, Malaysia. 22-23 November 1976.
- Charnvirakul, Chavarat. Opening remarks of WGIC Chairman. The 19th Plenary Meeting of WGIC. Kuala Lumpur, Malaysia. 26 November 1985.
- Concepcion, J. Jose. Progress Report of ASEAN Automotive Federation. Annex 8 of the 12th WGIC Plenary Meeting. Singapore. 2 June 1982.
- Esquerria, Linda P. Report of the WGIC Executive Director, The Report Covering the Activities of the WGIC for the Period 1 December 1980-June 1981.
- Ceh, Simhong. Report on the Progress of the AIC Sheme. The 8th Plenary Meeting of ASEAN-CCI WGIC. Kuala Lumpur. 19 June - 29 June 1980.
- Gian, Juliana. Report of the Executive Director of WGIC. Report to the 20th ASEAN-CCI Council Meeting. 1982.
- Guideline on Industrial Complementation of the ASEAN - CCI WGIC. Annex 8, Section B. the 2nd Plenary Meeting of WGIC. Kuala Lumpur. 22-23 November 1976.
- Hamzah, Sendut. The Report of the Committee on the Implementation of AIJV. Singapore. December 1984.

- Hamzah, YMB Tengku Razaleigh. Keynote Address by Minister of Trade and Industry of Malaysia. The 26th Council Meeting of ASEAN-CCI. Kuala Lumpur, Malaysia. 29 November 1985.
- Katikula, Ah-Ram. Report of the Secretary-General of ASEAN-CCI. 5 June-December 1982.
- Keynote Address of Philippines Deputy Minister of Industry and Chair-Committee on Industry Minerals and Energy. The 10th Plenary Meeting of WGIC. Kuala Lumpur, Malaysia. 26 June 1981.
- Lee, Sheng-yi. Studies on Regional Cooperation in the Field of Industry. UNIDO. 21 April 1982.
- Lin, Ho Hup. AFC Letter to COME. Annex F-C. 16 August 1982.
- Management of an Accredited AIC Project. Annex 19, Section F. Kuala Lumpur. 22-23 November 1976.
- Ngan, Ching Wen. Opening Remarks of Chairman of ASEAN-CCI. The 19th Plenary Meeting of ASEAN-CCI Working Group on Food, Agriculture and Forestry. Kuala Lumpur, Malaysia. 26 November 1985.
- Ong, Leng Chuan. Report of the WGIC Executive Director. The 15th WGIC Plenary Meeting. Jakarta, Indonesia. 22 November 1983.
- Penyarachun, Anand. Statement of the President of ASEAN-CCI. Annex 2. The 13th Meeting of the ASEAN Economics Ministers. Philippines. 20 May 1982.
- Proposed Project Document for the Pre-Feasibility Study of an ASEAN Magnesium Clinker Project. Report of the Proceeding of the 6th Council Meeting of the Iron & Steel Industry Federation. Kuala Lumpur, Malaysia. 11 March 1981.
- Protective Mechanisms and Incentives to ASEAN National Investors and Duty Accredited AIC Projects. Annex 19, Section D. Kuala Lumpur, Malaysia. 22-23 November 1976.

- Report From the Iron and Steel Industry Federation. AISIF Meeting. Kuala Lumpur, Malaysia. 12 March 1982.
- Report of the Chairman. The 14th ASEAN Banking Council Meeting. Manila Philippines. 18 February 1984.
- Report of the Secretary-General. ASEAN-CCI. 17 June 1980 - 30 November 1980.
- Report of the Secretary-General. Annex 6. The 28th ASEAN-CCI Council Meeting. Jakarta, Indonesia. November 1986.
- Report of the COME to the 19th Plenary Meeting of the ASEAN-CCI on Industrial Cooperation. The 19th Plenary Meeting of the ASEAN-CCI on Industrial Cooperation. Kuala Lumpur, Malaysia. 26 November 1985.
- Report of the Permanent Committee on Cooperation in Trade Investment and Finance. The 15th ASEAN Banking Council. 26-28 July 1985.
- Report on the Proceedings. The 7th Conference of the ASEAN-CCI. Kuala Lumpur, Malaysia. 30 November 1985.
- Report on the Proceedings. The 18th Plenary Meeting of the Working Group on Industrial Cooperation. Manila, Philippines. 8 May 1985.
- Report on the Proceedings of the 25th ASEAN-CCI Council Meeting. The 25th ASEAN-CCI Council Meeting. Manila, Philippines. 10 May 1985.
- Report on the Proceedings of the 28th Meeting. The 28th Meeting of ASEAN-CCI Council. Jakarta, Indonesia. 11 July 1986.
- Results of Workshop and Plenary Session. The 5th ASEAN Banking Conference. Manila, Philippines. 16-18 February 1984.
- Savetsila, Siddhi., H.E. Air Chief Marshall. Statement of the Foreign Minister of Thailand. The 6th Council Meeting of ASEAN-CCI. Bangkok, Thailand. 12 November 1981.

- Skully, Michael T. Paper on the ASEAN Bankers Association. School of Accountant, University of New South Wales. 21 June 1983.
- Smith, Euan. Pre-feasibility Studies-Magnesia Clinker. Annex A. United Nations Development Programme, Office of the Resident Representative in the Philippines. 21 March 1984.
- Status Report of the WGFAF Executive Director. The 9th Plenary Meeting of ASEAN-CCI Working Group on Food, Agriculture and Forestry. Kuala Lumpur, Malaysia. 26 November 1985.
- "Steel Statistics for Member Countries: Guide to Possible Future Steel Demand in the Region." Journal of the South East Asia Iron and Steel Institute (April 1979)
- Strosatomo, Soegianto Sa. ASEAN Automotive Federation Report to the 7th Plenary Meeting of WGIC. Annex 8-1. Singapore. 12-13 December 1979.
- Syeip, David. ASEAN Finance Corporation. Singapore. 19 June 1981.
- Turbang, Joseph. First Draft Report on Joint Marketing of Processed Tropical Timber Products in South East Asia: Furniture. UNC TAD UNDP. 7 November 1985.
- Working Paper by Philippines. Guidelines on AIC. 13 December 1974.



ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภูมิหลังขององค์การระหว่างประเทศในระดับภูมิภาค

สมาคมประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หรือ อาเซียน ไม่ใช่องค์กรระดับภูมิภาค
องค์กรแรกของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้แต่อย่างใด แต่อาเซียนได้รับรูปแบบอันถือได้ว่าเป็นประสบการณ์
ของการพัฒนาความร่วมมือมาจากสมาคมเก่า ๆ ที่เคยมีมาในภูมิภาคนี้ ได้แก่ องค์การสนธิสัญญาป้องกัน
แห่งเอเชียอาคเนย์ หรือ ซีโต้ (Southeast Asia Treat Organization หรือ SEATO
๒๕๐๑-๒๕๒๐) สมาคมอาสา (ASA หรือ The Association of Southeast Asia) โดยอาศัย
องค์การซีโต้ (ประกอบด้วย อังกฤษ ฝรั่งเศส สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์
ปากีสถาน ไทย ฟิลิปปินส์) ได้ถูกริเริ่มโดย สหรัฐอเมริกา และได้ถูกครอบงำโดยประเทศ
มหาอำนาจตะวันตก มีประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เป็นสมาชิกเพียง ๒ ประเทศเท่านั้น
เป้าหมายและวัตถุประสงค์ขององค์กรนี้ มุ่งเน้นไปทางด้านการเมือง และการทหาร (Politics -
Military) ส่วนสมาคมอาสา^๒ ซึ่งเป็นองค์กรระดับภูมิภาคอีกองค์กรหนึ่ง ที่โลกกำเนิดใน
ปี ๒๕๐๒ สมาคมนี้อาจจะกล่าวได้ว่า เป็นองค์กรระดับภูมิภาคอย่างแท้จริง ทั้งนี้ โดยการพิจารณา
จากประเทศสมาชิกเป็นประเทศที่อยู่ในภูมิภาคทั้งสิ้น สมาคมอาสาประกอบด้วย ไทย มาเลเซีย
ฟิลิปปินส์ ในปี ๒๕๐๖ (๑๙๖๓)^๓ ฟิลิปปินส์ และมาเลเซีย มีปัญหาระหว่างกัน จนถึงขั้นที่ต้อง
ระงับความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างกันชั่วคราว สาเหตุของปัญหานี้สืบเนื่องมาจากทั้งสองประเทศ
มีผู้ถูกขัดแย้งในการอ้างสิทธิเหนือดินแดนที่เรียกว่า บอร์เนียวเหนือ หรือ ซาบাহ จนกระทั่งในปี

^๑ Lau Teik-Soon. "New directions in International Relation of Southeast Asia." The Great Powers and Southeast Asia. (Singapore University Press, ๑๙๖๓)

^๒ อ่านเพิ่มเติมจาก Santos, A.B. "Take your partners." Far Eastern Economic Review (July ๑๙๖๑)

^๓ Bernard Gordon. The dimentions of conflict in Southeast Asia. (New Jersey: Prentice-Hall, ๑๙๖๖)

๒๕๐๔ (๑๙๖๖) ได้มีการรื้อฟื้นความสัมพันธ์ระหว่างประเทศสมาชิก ในสมาคมอาสา แต่อย่างไรก็ตาม ความร่วมมือที่มีโดดเด่นเห็นได้ชัด จนกระทั่งในปี ๒๕๑๐ (๑๙๖๘) ซึ่งเป็นปีที่ก่อตั้งสมาคมอาเซียน สมาชิกของสมาคมอาสาจึงได้ตกลงร่วมกันในการตัดสินใจสมาคมอาสาออกไป และหันมาร่วมมือกันในสมาคมอาเซียนแทน สิ่งที่สมาคมอาสาทิ้งไว้ให้อาเซียนได้แก่ ประสบการณ์ในการร่วมมือของประเทศในภูมิภาคอย่างแท้จริง ที่ยังไม่เคยมีปรากฏมาก่อน

องค์การมาฟิลินโด (Maphilindo) เป็นองค์กรระดับภูมิภาคที่อาจจะกล่าวได้ว่าไม่สู้จะมีเอกภาพ เมื่อเทียบกับอาสา องค์การมาฟิลินโดนี้ ได้ถูกก่อตั้งขึ้นเมื่อปี ๒๕๐๖ (๑๙๖๓) (ประกอบด้วยสมาชิก ๓ ประเทศ ได้แก่ มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย) โดยผู้นำประเทศจากทั้ง ๓ ประเทศได้รวมลงนามใน Malay Concord^๑ เป้าประสงค์ของการจัดตั้งองค์กรได้แก่ ทั้ง ๓ ประเทศได้แนบตบถึงการจะรับผิดชอบร่วมกันในชั้นเบื้องต้น (Primary Responsibility) เพื่อรักษาไว้ซึ่งเสถียรภาพ ความมั่นคงของพื้นที่อันเป็นที่ตั้งของประเทศทั้ง ๓ และเน้นความพยายามในการพึ่งพาตนเองของภูมิภาค แต่อย่างไรก็ตาม ภายหลังจากที่ประเทศมาเลเซียได้ประกาศจัดตั้งสำนักตรูมาเลเซีย โดยรวมเอาดินแดน ซาบาห์ ซาราวัก และสิงคโปร์ เข้าไปอยู่ในสหพันธรัฐด้วย เมื่อเดือนกันยายน ปี ๒๕๐๖ (๑๙๖๓) มาฟิลินโด ซึ่งมีการปฏิบัติงานสืบเนื่องกันมา ก็ได้ถึงจุดอวสานลงไป เพราะความสัมพันธ์ทางการทูต^๒ ระหว่างอินโดนีเซีย และมาเลเซีย ก็ถึงกาลขาดสะบั้นลงไปด้วย นอกจากนี้ประธานาธิบดี ซูการ์โน ยังได้ประกาศอย่างเด็ดขาดถึงภาวะเผชิญหน้า (Konfrontasi) เพื่อทำลายล้างมาเลย์ด้วย (Crush Malay) ทางด้านฟิลิปปินส์นั้น มีการระงับความสัมพันธ์ทางการทูตกับมาเลเซียชั่วคราว ในขณะที่พวกมันก็หันไปเพิ่มความสัมพันธ์กับอินโดนีเซียมากขึ้น สิ่งที่ยังคงค้างคาใจของมาฟิลินโดทิ้งไว้ให้กับภูมิภาคได้แก่ มาฟิลินโดเท่ากับ

^๑ ฟิลิปปินส์ โดยประธานาธิบดี มาคาปากัล (Macapagal) อินโดนีเซีย โดยประธานาธิบดี ซูการ์โน มาเลเซีย โดยนายกรัฐมนตรี ทนกูอับดุล ราฮมาน

^๒ อ่านเพิ่มเติมจาก Butwell, Richard. "Malaysia and Its Impact on The International Relations of Southeast Asia." Asian Survey (July

เป็นตัวแทนของความเปลี่ยนแปลงในภูมิภาคที่ให้ความสนใจกับปัญหาภายในภูมิภาค หรือระหว่างสมาชิก
ขององค์การ แทนที่จะไปมีบทบาทกับปัญหานอกภูมิภาค และภายหลังจากการขึ้นมามีอำนาจของ
ชูฮาร์โต อินโดนีเซียได้เร่งกลับมาเน้นถึงความร่วมมือภายในภูมิภาคมากขึ้น



ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

* เดิมอินโดนีเซียเน้น โดยส่วนใหญ่แล้ว จะไม่ให้ความสนใจกับความร่วมมือภายในภูมิภาค
แต่จะไม่มีบทบาทอยู่ในเวทีองค์การระหว่างประเทศ หรือ ระดับระหว่างภูมิภาค อาทิเช่น Afpo-
Asian Cooperation

(คำแปล)

ความตกลงพื้นฐานว่าด้วยการร่วมลงทุนทางอุตสาหกรรมของอาเซียน

รัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย มาเลเซีย สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐ
สิงคโปร์ และราชอาณาจักรไทย

คำนึงถึงปฏิญญาวาด้วยความสามานฉันท์ของอาเซียน ลงนาม ณ บาหลี ประเทศ
อินโดนีเซีย เมื่อวันที่ 24 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1976 ซึ่งขัญญัตติว่าประเทศสมาชิกจะร่วมมือ
กันในการพัฒนาระดับชาติและระดับภูมิภาค โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในภูมิภาคอาเซียนให้
มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เพื่อเพิ่มการเสริมสร้างซึ่งกันและกันทางเศรษฐกิจ

ยืนยันความปรารถนาของตนที่จะร่วมมือกันเพื่อการเร่งรัดความเจริญเติบโตทาง
เศรษฐกิจในภูมิภาคนี้ เพื่อส่งเสริมการใช้เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมของตนให้เป็นประโยชน์
กว้างขวางยิ่งขึ้น เพื่อขยายการค้าและการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจเพื่อประโยชน์
รวมของประชากรของตน

เชื่อมั่นว่า การรวมตลาดเข้าด้วยกันในระหว่างประเทศอาเซียนจะสามารถสนับสนุน
การร่วมลงทุนทางอุตสาหกรรมที่มีประโยชน์ อันจะสามารถมีส่วนช่วยเหลือในการกระชับและขยาย
พื้นฐานของภาคอุตสาหกรรมของเศรษฐกิจของแต่ละประเทศสมาชิก ส่งเสริมการใช้อุตสาหกรรม
ให้เป็นประโยชน์มากยิ่งขึ้นและการขยายการค้าของตน

รับทราบขอเสนอแนะเกี่ยวกับการร่วมลงทุนทางอุตสาหกรรมซึ่งสภาหอการค้า และ
อุตสาหกรรมอาเซียน (อาเซียน - สคอ) ได้เสนอมา และการแสดงความมั่นใจของอาเซียน-
สคอ ถึงความสามารถในการดำเนินการร่วมลงทุนทางอุตสาหกรรมของอาเซียนให้เป็นผลสำเร็จ

ยืนยันว่า ในด้านเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศอาเซียน ภาคเอกชนจะยังคงได้รับการ
สนับสนุนต่อไปให้มีบทบาทสำคัญในกิจกรรมทางเศรษฐกิจส่วนใหญ่ รวมทั้งทางอุตสาหกรรมและการ
ค้าด้วย

ปรารถนาที่จะกำหนดแนวทางและขอบข่ายงานภายในกลไกของรัฐบาลอาเซียน และ
ภาคเอกชนในการร่วมมือโดยผ่านทางอาเซียน-สคอ ที่จะชี้ให้เห็นถึงโอกาส จัดทำแผนงาน

และวางรูปแบบโครงการเพื่อดำเนินการติดตามใหม่การร่วมลงทุนทางอุตสาหกรรมพื้นฐานของ
ประโยชน์ร่วมกันและเท่าเทียมกันสำหรับประเทศสมาชิก และเพิ่มการผลิตทางอุตสาหกรรมสำหรับ
ภูมิภาคโดยทั่วไป

จึงตกลงกัน ณ ที่นี้ เพื่อดำเนินการติดตามใหม่การร่วมลงทุนทางอุตสาหกรรมของอาเซียน
ตามที่กำหนดไว้ในบทบัญญัติดังต่อไปนี้

ข้อ 1
บทบัญญัติทั่วไป

1. ผลผลิตจากการร่วมลงทุนทางอุตสาหกรรมของอาเซียน (รทอ) คือผลผลิตที่แปรรูปหรือ
ผลิตขึ้นใด ๆ ซึ่งปรากฏในบัญชีรายการผลผลิต รทอ สุกท้าย ที่ได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี
เศรษฐกิจอาเซียน (คสอ) และให้อ้างถึงในข้อ 2 วรรค 3
2. ผลผลิต รทอ อาจเป็นผลผลิตที่มีอยู่แล้ว หรือเป็นผลผลิตใหม่
 - ก) ผลผลิตที่มีอยู่แล้ว คือผลผลิตซึ่งได้รับการแปรรูปหรือผลิตขึ้นในประเทศเจ้า
ร่วมใด ๆ ในขณะที่ผลผลิตนั้นได้ถูกรวมเข้าไว้ในบัญชีรายการสุกท้าย
 - ข) ผลผลิตใดที่ไม่อยู่ในคำนิยามของผลผลิตที่มีอยู่แล้ว ถือว่าเป็นผลผลิตใหม่
3. รทอ คือหน่วยใด ๆ ซึ่ง
 - ก) ผลิตผลผลิต รทอ ในประเทศเจ้าร่วม
 - ข) มีการเข้าร่วมถือหุ้นจากคนชาติของประเทศเจ้าร่วมอย่างน้อยสองประเทศ
 - ค) สอดคล้องกับบทบัญญัติเกี่ยวกับการถือหุ้นตามที่ระบุไว้ในวรรค 5 ของข้อนี้
4. ในส่วนที่เกี่ยวกับผลผลิต รทอ ใด โดยเฉพาะ ประเทศเจ้าร่วมคือประเทศสมาชิก
อาเซียนซึ่งได้แสดงความจำนงที่จะเข้าร่วม โดยให้มีสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรตามที่บัญญัติไว้ใน
ข้อ 3 สำหรับผลผลิต รทอ นั้น ซึ่งปรากฏในบัญชีรายการสุกท้ายที่ได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี
เศรษฐกิจอาเซียน ประเทศสมาชิกอาเซียนใดซึ่งไม่ได้แสดงความจำนงที่จะเข้าร่วมเช่นนั้น คือ
ประเทศไม่เข้าร่วมในส่วนที่เกี่ยวกับผลผลิต รทอ นั้นโดยเฉพาะ

5. การดื้อทุ่นกรรมสิทธิ์สำหรับ รทอ ใด ซึ่งเสนอของฝ่ายอาเซียนจะต้องไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 51 การยกเว้นการนำเงื่อนไขนไปใช้บังคับกับหน่วยใดหน่วยหนึ่งใดในกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังนี้
- ก) ในกรณีที่ประเทศเข้าร่วมในผลิตภัณฑ์ รทอ ที่เสนอ เห็นชอบที่จะให้ผู้ลงทุนที่มีโฮอาเซียนเข้าร่วมถือหุ้นในอัตราส่วนที่สูงกว่า
 - ข) ในกรณีที่ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตขึ้นโดยหน่วยงานมากกว่าร้อยละ 50 จะถูกส่งออกไปยังตลาดนอกอาเซียน
 - ค) ในกรณีที่ผลิตภัณฑ์นั้นได้มีการผลิตขึ้นแล้วโดยหน่วยในประเทศเข้าร่วมก่อนที่จะมีการรวมผลิตภัณฑ์นั้นเข้าไว้ในบัญชีรายการสุดท้าย หรือ
 - ง) ในกรณีที่หน่วยใดหน่วยหนึ่งได้รับความเห็นชอบแล้วจากประเทศเข้าร่วมให้ทำการผลิตผลิตภัณฑ์นั้น ก่อนที่จะมีการรวมผลิตภัณฑ์นั้นเข้าไว้ในบัญชีรายการสุดท้าย
6. ผู้ลงทุนใน รทอ จะมีเสรีภาพในการกำหนดที่ตั้งโครงการของตนไว้ในประเทศเข้าร่วมประเทศใดก็ได้
7. การอนุมัติบัญชีรายการสุดท้ายโดยคณะรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียน เป็นการกำหนดค้ำประกันล่วงหน้าไปประเทศเข้าร่วมให้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรในอัตราที่ต่ำกว่า อัตราค่าสุดท้ายอย่างน้อย ร้อยละ 50 แก่ผลิตภัณฑ์ รทอ ตามที่บัญญัติไว้ในข้อ 3 วรรค 1 และ 6
8. ประเทศไม่เข้าร่วมในผลิตภัณฑ์ รทอ จะสละสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรที่หนักันตามข้อ 3 ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อนั้น
9. การให้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรใด ๆ ระหว่างประเทศไม่เข้าร่วม สำหรับผลิตภัณฑ์ รทอ จะต้องเป็นไปตามบทบัญญัติของหมวดที่ 2 ข้อ 8 วรรค 2 ของความตกลงว่าด้วยการให้สิทธิพิเศษทางการค้าของอาเซียน (กสค)

ข้อ 2
หลักเกณฑ์การดำเนินการ
อนุมัติผลิตภัณฑ์ รทอ

1. คณะกรรมการว่าด้วยอุตสาหกรรมแร่ และพลังงาน (คอรท) จะขอให้สภาหอการค้าและอุตสาหกรรมอาเซียนและประเทศสมาชิกอาเซียนเสนอผลิตภัณฑ์ รทอ การเสนอทั้งปวงสำหรับผลิตภัณฑ์ รทอ ที่มีอยู่แล้ว จะต้องประกอบด้วยรายละเอียดของเครื่องมือในการผลิตที่มีอยู่ เช่น กรรมสิทธิ์ สถานที่ตั้ง และความสามารถในการผลิต ข้อมูลเหล่านี้จะนำมาประมวลเข้าเป็นบัญชีรายการชั่วคราวของผลิตภัณฑ์ รทอ ในการประชุม คอรท
2. ประเทศสมาชิกอาเซียนจะตรวจสอบบัญชีรายการชั่วคราวดังกล่าว และแจ้งให้ที่ประชุม คอรท ครึ่งต่อไปทราบถึงผลิตภัณฑ์ซึ่งตนประสงค์จะเข้าร่วม และแถลงให้ทราบถึงเครื่องมือในการผลิตใด ๆ ซึ่งเครื่องมือสำหรับผลิตภัณฑ์นั้น ผลิตภัณฑ์ซึ่งมีประเทศสมาชิกอาเซียนอย่างน้อยสองประเทศ แสดงความจำนงที่จะเข้าร่วม จะรวมเข้าในบัญชีรายการผลิตภัณฑ์ รทอ สุดท้าย โดยระบุประเทศสมาชิกเข้าร่วมไว้ด้วย
3. บัญชีรายการสุดท้ายจะเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียน (คคอ) เพื่อขออนุมัติ และหลังจากนั้นจะจัดส่งบัญชีดังกล่าวให้สภาหอการค้าและอุตสาหกรรมอาเซียนและสภาหอการค้าและอุตสาหกรรมแห่งชาติในประเทศสมาชิกอาเซียน
4. สำหรับผลิตภัณฑ์ รทอ ใหม่ จะให้เวลาหกเดือนแก่ผู้สนใจนับตั้งแต่วันที่บัญชีรายการสุดท้ายได้รับอนุมัติจาก คคอ ในการขออนุมัติจากหน่วยงานรัฐบาลที่เกี่ยวข้องเพื่อผลิตผลิตภัณฑ์นั้น
5. เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาหกเดือนตามที่กำหนดไว้ ประเทศเข้าร่วมทั้งปวงจะต้องแจ้ง คอรท ให้ทราบถึงการยื่นขอทำการผลิตผลิตภัณฑ์ รทอ ใหม่ซึ่งได้รับอนุมัติแล้ว ผลิตภัณฑ์ใดซึ่งไม่ได้รับอนุมัติภายในระยะเวลาหกเดือนที่กำหนดไว้ จะถูกตัดออกจากบัญชีรายการโดยอัตโนมัติ
6. คอรท จะแจ้งประเทศสมาชิกทั้งปวงให้ทราบถึงผลิตภัณฑ์ รทอ ใหม่ ที่ได้รับอนุมัติ
7. สำหรับผลิตภัณฑ์ รทอ ที่มีอยู่แล้ว ผู้สนใจจะต้องขอให้รัฐบาลของตนยืนยันว่าหน่วยของตนมีคุณสมบัติเป็น รทอ ภายใต้ความตกลงนี้ ภายหลังจากที่มีการรวมผลิตภัณฑ์ รทอ ของตนเข้า

ไว้ในบัญชีรายการสุดท้ายที่ได้รับอนุมัติจาก กศอ แล้ว

8. สำหรับผลิตภัณฑ์ รทอ ที่มีอยู่แล้ว ประเทศเข้าร่วมทั้งปวงจะต้องแจ้ง กอธ ให้ทราบถึงหน่วยที่มีคุณสมบัติเป็น รทอ ภายใต้ความตกลงนี้

ข้อ 3

สิทธิพิเศษและพันธะภายใต้โครงการการรวมลงทุนทางอุตสาหกรรมอาเซียน

ผลิตภัณฑ์ รทอ ใหม่

1. เมื่อการยื่นขอทำการผลิตผลิตภัณฑ์ รทอ ได้รับอนุมัติจากประเทศเข้าร่วมและได้มีการแจ้งต่อ กอธ แล้ว ประเทศเข้าร่วมทั้งปวงจะต้องให้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรในอัตราที่ต่ำกว่าอัตราค่าศุคอย่างนอกร้อยละ 50 สำหรับผลิตภัณฑ์ รทอ นั้นภายใน 90 วัน นับแต่ได้มีการผลิตเชิงพาณิชย์ของผลิตภัณฑ์นั้น
2. สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรซึ่งระบุไว้ในข้อ 3 วรรค 1 จะใช้บังคับในระหว่างระยะเวลาสามปีแรกเฉพาะกับ รทอ ในประเทศเข้าร่วม ระยะเวลาสามปีจะเริ่มนับตั้งแต่วันที่มีการผลิตเชิงพาณิชย์จริงของผลิตภัณฑ์ รทอ หรือวันพ้นกำหนดเวลา 30 เดือนนับตั้งแต่วันที่ กศอ ได้อนุมัติให้รวมผลิตภัณฑ์นั้นในบัญชีรายการสุดท้ายแล้วแต่ระยะเวลาใดจะถึงก่อน
3. ประเทศไม่เข้าร่วมจะต้องสละสิทธิของตนภายใต้หมวดที่ 2 ข้อ 8 วรรค 2 ของความตกลงว่าด้วยการให้สิทธิพิเศษทางการค้าของอาเซียนสำหรับระยะเวลาสามปี ประเทศเข้าร่วมจะต้องสละสิทธิของตนเช่นเดียวกันในระยะเวลาสามปี ในส่วนที่เกี่ยวกับหน่วยที่มีใช้ รทอ ภายในประเทศของตน แต่ผลิตภัณฑ์เดียวกันกับผลิตภัณฑ์ รทอ เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาสามปีแรกสำหรับผลิตภัณฑ์ รทอ ที่กำหนดไว้ ประเทศไม่เข้าร่วมจะถือว่าเป็นประเทศเข้าร่วมและจะต้องให้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรในสัดส่วนเดียวกันแก่ผลิตภัณฑ์ รทอ นั้น นอกจากนี้หลังจากระยะเวลาสามปีแรก หน่วยใด ๆ ในประเทศสมาชิกอาเซียนใดที่ผลิตผลิตภัณฑ์เดียวกันกับผลิตภัณฑ์ รทอ ไม่ว่าจะมีความเป็น รทอ หรือไม่ก็ตามจะได้รับสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรในสัดส่วนเดียวกันด้วย
4. ในกรณีที่มิโครงการเดี่ยวเท่านั้นที่ได้รับอนุมัติสำหรับผลิตภัณฑ์ รทอ ชนิดใหม่เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาหกเดือนที่กำหนดไว้ ประเทศเข้าร่วมจะต้องให้สิทธิพิเศษแต่เพียงผู้เดียวแก่ รทอ นั้น

ข้อ 4

การตรวจสอบและทบทวนโครงการการรวมลงทุนทางอุตสาหกรรมของอาเซียน

คอร์ท จะตรวจสอบการปฏิบัติให้เป็นไปตามความตกลงนี้ และจะตั้งกฎและข้อบังคับ สำหรับการปฏิบัติให้เป็นไปตามความตกลงเช่นว่านี้ ข้อมติที่ 7 ของ คอร์ท จะมีขึ้นโดยฉันทามติ

ข้อ 5

บทบัญญัติเบ็ดเตล็ดและบทบัญญัติสุดท้าย

1. ความตกลงนี้จะมีผลบังคับใช้ในวันที่สามสิบ (30) หลังจากการมอบสัตยาบันสารฉบับที่ห้า
2. ความตกลงนี้ไม่อาจลงนามโดยมีข้อสงวนและไม่ยอมรับให้มีการตั้งข้อสงวนในเวลาที่ยัง สัตยาบัน
3. ข้อบทที่ 7 ของความตกลงนี้อาจเปลี่ยนแปลงได้โดยการแก้ไขความตกลงซึ่งเป็นที่เห็น ชอบกันโดยฉันทามติ ข้อแก้ไขที่ 7 จะมีผลใช้ได้เมื่อประเทศสมาชิกทั้งหมดยอมรับ
4. ความตกลงนี้ให้การรักษาไว้กับเลขาธิการของสำนักเลขาธิการอาเซียนผู้ซึ่งจะต้องจัดส่ง สำเนาที่รับรองแล้วให้แก่แต่ละประเทศสมาชิกโดยทันที
5. ประเทศสมาชิกแต่ละประเทศจะมอบสัตยาบันสารของตนไว้กับเลขาธิการของสำนัก เลขาธิการอาเซียนผู้ซึ่งจะต้องแจ้งการมอบดังกล่าวให้แก่แต่ละประเทศสมาชิกทราบโดยทันที

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างท้ายนี้ ซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องเพื่อการ นี้จากรัฐบาลแต่ละฝ่ายได้ลงนามความตกลงนี้ฐานว่าด้วยการรวมลงทุนทางอุตสาหกรรมของอาเซียน

สิทธิพิเศษแต่เพียงผู้เดียวจะต่อไปเป็นระยะเวลาสามปี เริ่มนับตั้งแต่วันที่ที่มีการผลิตเชิงพาณิชย์
จริงของผลิตภัณฑ์ รทอ นั้น หรือวันพ้นกำหนดเวลา 30 เดือนนับจากวันที่ คสอ ได้อนุมัติให้
ผลิตภัณฑ์นั้นรวมอยู่ในบัญชีรายการสุดท้ายแล้วแต่ระยะเวลาใดจะมาถึงก่อนในกรณีที่มีมากกว่าหนึ่ง
โครงการที่ได้รับอนุมัติสำหรับผลิตภัณฑ์ รทอ ใหม่ จะไม่มีการให้สิทธิพิเศษแต่เพียงผู้เดียว

5. สิทธิพิเศษแต่เพียงผู้เดียวในความตกลงนี้หมายความว่า ในระยะเวลาที่มีสิทธิพิเศษ
แต่เพียงผู้เดียวสามปีนี้ ประเทศเข้าร่วมไม่อาจจัดตั้งเครื่องมือในการผลิตใหม่สำหรับผลิตภัณฑ์
เดียวกัน นอกเหนือจากโครงการที่ได้รับอนุมัติแล้ว นอกจากกวาร์รอยละ 75 ของผลิตภัณฑ์ของ
โครงการนั้นผลิตสำหรับส่งไปนอกประเทศอาเซียน เครื่องมือในการผลิตจะถือว่าได้จัดตั้งขึ้นแล้ว
เมื่ออยู่ในการผลิตเชิงพาณิชย์

ผลิตภัณฑ์ รทอ ที่มีอยู่แล้ว

6. ประเทศเข้าร่วมจะต้องให้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรเดียวกันแก่ผลิตภัณฑ์ รทอ ที่มีอยู่
แล้ว ตามที่ได้กำหนดไว้ในข้อ 3 วรรค 1 ภายใน 90 วัน นับจากวันที่ คสอ อนุมัติให้ผลิตภัณฑ์
นั้นอยู่ในบัญชีรายการสุดท้าย

7. สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรซึ่งระบุในข้อ 3 วรรค 6 จะใช้บังคับในระหว่างระยะเวลา
สามปีแรกเฉพาะกับ รทอ ในประเทศเข้าร่วม ระยะเวลาสามปีจะเริ่มนับจากวันที่มีการให้สิทธิ
พิเศษทางภาษีศุลกากรจริง

8. ประเทศไม่เข้าร่วมจะต้องสละสิทธิของตนภายใต้หมวดที่ 2 ข้อ 8 วรรค 2 ของความ
ตกลงว่าด้วยการให้สิทธิพิเศษทางการค้าของอาเซียนสำหรับระยะเวลาสามปี ประเทศเข้าร่วมจะ
ต้องสละสิทธิของตนเช่นเดียวกันใน ระยะเวลาสามปีนั้น ในส่วนที่เกี่ยวกับหน่วยที่มีใช้ รทอ ภายใต้
ในประเทศของตน แต่ผลิตภัณฑ์เดียวกันกับผลิตภัณฑ์ รทอ เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาสามปีแรกสำหรับ
ผลิตภัณฑ์ รทอ ที่กำหนดไว้ ประเทศไม่เข้าร่วมจะถือว่าเป็นประเทศเข้าร่วม และจะต้องให้สิทธิ
พิเศษทางภาษีศุลกากรในสัดส่วนเดียวกันแก่ผลิตภัณฑ์ รทอ นั้น นอกจากนั้น หลังจากระยะเวลา
สามปีแรก หนวนใด ๆ ในประเทศสมาชิกอาเซียนที่ผลิตผลิตภัณฑ์เดียวกันกับผลิตภัณฑ์ รทอ ไม่ว่า
จะมีคุณสมบัติเป็น รทอ หรือไม่ก็ตาม จะได้รับสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรในสัดส่วนเดียวกันด้วย

9. ผลิตภัณฑ์ รทอ ที่มีอยู่แล้วจะไม่ได้รับสิทธิพิเศษแต่เพียงผู้เดียว

(คำแปล)

ความตกลงเพิ่มเติมเพื่อแก้ไข

ความตกลงพื้นฐานว่าด้วยการร่วมลงทุนทางอุตสาหกรรมของอาเซียน (คทรทอ)

โดยที่รัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย มาเลเซีย สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ และราชอาณาจักรไทย ได้ลงนามความตกลงพื้นฐานว่าด้วยการร่วมลงทุนทางอุตสาหกรรมของอาเซียน (คทรทอ) เมื่อวันที่เจ็ด พฤศจิกายน ค.ศ. 1983 และ

โดยที่ ตามข้อ 5 วรรค 3 ของความตกลง อาจทำการแก้ไขความตกลงนี้ได้ และ

โดยที่ บรรดาภาคีปรารถนาที่จะทำการแก้ไขความตกลงนี้บางประการ

บัดนี้ บรรดาภาคีได้ตกลงกัน ดังต่อไปนี้

- (1) คำว่า "ระยะเวลาสามปี" ที่ระบุไว้ในวรรค 2 และ 7 ของข้อ 3 ของความตกลงแก้ไขเป็น "ระยะเวลาสี่ปี" ข้อความที่แก้ไขแล้วของวรรค 2 และ 7 ของข้อ 3 ของความตกลง จะเป็นดังต่อไปนี้

"สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรซึ่งระบุไว้ในข้อ 3 วรรค 1 จะใช้บังคับในระหว่างระยะเวลาสี่ปีแรกเฉพาะกับ รทอ ในประเทศเข้าร่วม ระยะเวลาสี่ปีจะเริ่มนับตั้งแต่วันที่มีการผลิตเชิงพาณิชย์จริงของผลิตภัณฑ์ รทอ หรือวันที่กำหนดเวลา 30 เดือนนับตั้งแต่วันที่ คสอ ได้อนุมัติให้รวมผลิตภัณฑ์นั้นในบัญชีรายการสุดท้ายแล้วแต่ระยะเวลาใดจะถึงก่อน

สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรซึ่งระบุไว้ในข้อ 3 วรรค 6 จะใช้บังคับในระหว่างระยะเวลาสี่ปีแรกเฉพาะกับ รทอ ในประเทศเข้าร่วม ระยะเวลาสี่ปีจะเริ่มนับจากวันที่มีการใช้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรจริง"

- (2) วรรค 3 และ 8 ของข้อ 3 ของความตกลงแก้ไขให้เป็น ดังต่อไปนี้

"ประเทศไม่เข้าร่วมจะต้องสละสิทธิของตนภายใต้หมวดที่ 2 ข้อ 8 วรรค 2 ของความตกลงว่าด้วยการให้สิทธิพิเศษทางการค้าของอาเซียนสำหรับ

ระยะเวลาสี่ปี ประเทศไม่เข้าร่วมไม่จำเป็นต้องให้สิทธิพิเศษแก่ประเทศเข้าร่วมเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ รทอ ประเทศไม่เข้าร่วมซึ่งปรารถนาจะเข้าร่วมเมื่อใดแจ้งและได้รับความเห็นชอบจาก คอธ แล้ว อาจกลายเป็นประเทศเข้าร่วมในเวลาใดก็ได้และจะต้องให้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรในสัดส่วนเดียวกันสำหรับผลิตภัณฑ์ รทอ นั้น

ประเทศเข้าร่วมจะต้องสละสิทธิของตนภายใต้หมวดที่ 2 ข้อ 8 วรรค 2 ของความตกลงว่าด้วยการให้สิทธิพิเศษทางการค้าของอาเซียนสำหรับระยะเวลาสี่ปี ในส่วนที่เกี่ยวกับหน่วยซึ่งมิใช่ รทอ แต่ผลิตผลิตภัณฑ์เดียวกันภายในประเทศของตน หลังจากระยะเวลาสี่ปีสำหรับผลิตภัณฑ์ รทอ ผลิตภัณฑ์ใดผลิตภัณฑ์หนึ่ง หน่วยใด ๆ ในประเทศสมาชิกใดซึ่งผลิตผลิตภัณฑ์ รทอ นั้น ไม่ว่าจะมีความสัมพันธ์เป็น รทอ หรือไม่ จะได้รับสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรเดียวกันในประเทศเข้าร่วมสำหรับผลิตภัณฑ์ รทอ นั้น"

(3) ความตกลงเพิ่มเติมจะมีผลใช้บังคับในวันที่ภาคีสมาชิกผู้ทำสัญญาได้ให้ความเห็นชอบ

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างทำยนี้ ซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องเพื่อการนี้ จากรัฐบาลแต่ละฝ่ายได้ลงนามความตกลงเพิ่มเติมนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ทำ ณ กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่เจ็ด พฤศจิกายน ค.ศ. 1983 เป็นฉบับเดียวเป็นภาษาอังกฤษ



สำหรับรัฐบาลแห่ง
สาธารณรัฐอินโดนีเซีย

(ลายมือชื่อ)
รัฐมนตรีต่างประเทศแห่ง
สาธารณรัฐอินโดนีเซีย

สำหรับรัฐบาลแห่ง
มาเลเซีย

(ลายมือชื่อ)
รัฐมนตรีต่างประเทศแห่ง
มาเลเซีย

สำหรับรัฐบาลแห่ง
สาธารณรัฐฟิลิปปินส์

(ลายมือชื่อ)
รักษาการรัฐมนตรีต่างประเทศแห่ง
สาธารณรัฐฟิลิปปินส์

สำหรับรัฐบาลแห่ง
สาธารณรัฐสิงคโปร์

(ลายมือชื่อ)
รัฐมนตรีต่างประเทศแห่ง
สาธารณรัฐสิงคโปร์

สำหรับรัฐบาลแห่ง
ราชอาณาจักรไทย

(ลายมือชื่อ)
รัฐมนตรีต่างประเทศแห่ง
ราชอาณาจักรไทย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก 2

"หลักการของการจัดกลุ่ม" (Aggrupation of Regional Industry Club)

หลักการของการจัดกลุ่ม สามารถแบ่งออกได้ดังต่อไปนี้คือ

1. กลุ่มของอุตสาหกรรม ซึ่งผลิตจากแร่ธาตุควัตถุคิย1.1 กลุ่มผลิตภัณฑ์จากแร่โลหะ (Non metallic Mineral Products Group)

- ชมรมผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม (Petroleum Products Club)
- ชมรมเซรามิก (Ceramic Club)
- ชมรมซีเมนต์และผลิตภัณฑ์คอนกรีต (Cement and Concrete Product Club)

- ชมรมแก้วและผลิตภัณฑ์แก้ว (Glass and Glass Product Club)
- ชมรมผลิตภัณฑ์จากอโลหะอื่น ๆ

1.2 กลุ่มเหล็ก, เหล็กกล้าและแร่โลหะต่าง ๆ (Iron, Steel and

Metal group)

- ชมรมเหล็กและเหล็กกล้า (Iron and Steel Club)
- ชมรมผลิตภัณฑ์โลหะ (Metal Products Club) เช่น เครื่องมือต่าง ๆ (handtools)

2. กลุ่มไม้และกลุ่มผลิตภัณฑ์จากไม้วอก (Wood and Reed Products Groups)

กลุ่มดังกล่าว สามารถแบ่งออกเป็นชมรมต่าง ๆ ได้ดังนี้คือ

- 2.1 ชมรมไม้อัด (Plywood Club) และผลิตภัณฑ์ไม้แปรรูป (lumber Products) ผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ภายใต้ชมรมนี้ ได้แก่ ไม้อัด, ไม้เลื่อยเป็นท่อน, บานประตู, ขอบหน้าต่าง ฯลฯ

- 2.2 ชมรมเครื่องตกแต่งบ้าน (Furniture Club) ตัวอย่างเช่น โต๊ะ, เก้าอี้, ตู้, เครื่องเรือน อื่น ๆ ที่ประดิษฐ์จากไม้ ฯลฯ

3. กลุ่มผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ยาง และเครื่องหนัง (Rubber and leather Based Group) กลุ่มผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ยาง และเครื่องหนังดังกล่าวนี้ สามารถแยกเป็น 2 ชมรมใหญ่ได้ดังนี้คือ

3.1 ชมรมผลิตภัณฑ์ยาง (Rubber Products Club) ผลิตภัณฑ์ภายใต้ชมรมนี้คือยางปูพื้น, ยางรถยนต์, รวมถึงผลิตภัณฑ์ยางที่จะนำไปใช้ผลิตผลิตภัณฑ์ชนิดอื่น ๆ

3.2 ชมรมผลิตภัณฑ์เครื่องหนัง (Leather Products Club) ผลิตภัณฑ์ภายใต้ชมรมนี้คือ กระเป๋าหนัง, รองเท้าหนัง, เบาะเก้าอี้หนัง ฯลฯ

4. กลุ่มอาหารและเครื่องดื่ม (Food and Beverage Group) ชมรมต่าง ๆ ภายใต้กลุ่มนี้ สามารถแบ่งออกได้หลายชมรมด้วยกันคือ

4.1 กลุ่มผลิตภัณฑ์เนื้อ (Meat Products)

4.2 กลุ่มผลิตภัณฑ์นมสด (Diary Products)

4.3 กลุ่มผลิตภัณฑ์ผลไม้และผัก (Fruits and Vegetables)

4.4 กลุ่มอาหารทะเลและปลา (Fish and other leafoods)

4.5 กลุ่มผลิตภัณฑ์ข้าว และธัญพืช (Grain Mill Products)

4.6 กลุ่มผลิตภัณฑ์ขนมอบต่าง ๆ (Bakery Product)

4.7 กลุ่มผลิตภัณฑ์น้ำตาล

4.8 กลุ่มผลิตภัณฑ์โกโก้, ช็อกโกแลต และลูกกวาด (Gocoa, Chocolate and sugar Confectionary)

4.9 กลุ่มผลิตภัณฑ์น้ำมัน, ไขมันสัตว์และน้ำมันพืช (Vegetable and animals oil and fat)

4.10 กลุ่มผลิตภัณฑ์อาหารอื่น ๆ (Other foods manufacturing Products)

4.11 กลุ่มผลิตภัณฑ์ไวน์ และเหล้าต่าง ๆ (Wine and liquor)

4.12 กลุ่มผลิตภัณฑ์เบียร์ (Brewed beverages) เครื่องดื่มและอุตสาหกรรม
น้ำโซดา (Soft drinks and carbonated water Industries)

5. กลุ่มขนส่ง (Transport Group)

5.1 กลุ่มยานยนต์พาหนะ รวมถึงรถจักรยานยนต์และจักรยาน (Motor
Vehicle : Motorcycles and bicycle)

5.2 กลุ่มผลิตภัณฑ์รถไฟ และอุปกรณ์การรถไฟ (Railroad and railway
equipment)

5.3 อุปกรณ์ขนส่งอื่น ๆ รวมถึงเครื่องมือเครื่องใช้ในการลากจูงสัตว์
(Other transport equipment such as animal drawn)

5.4 ชมรมขนส่งทางทะเล (Sea transport Club)

5.5 ชมรมขนส่งทางอากาศ (Air Transport Club)

6. กลุ่มเคมี (Chemical Group)

6.1 ชมรมอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เคมี (Industrial Chemical Products
Club)

- อุตสาหกรรมเคมีพื้นฐาน (Basic Industrial Chemicals)
- ผลิตภัณฑ์เคมี (Chemical Products)

6.2 ชมรมผลิตภัณฑ์ยา (Pharmaceutical Product Club) ได้แก่
ผลิตภัณฑ์ยาและเครื่องเขายา (Medicine and Pharmaceutical Preparations)

6.3 ชมรมผลิตภัณฑ์เครื่องสำอาง, ผงซักฟอก, สีและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ
(Cosmetics, Detergents, Paints and Other Related Products Club)

- น้ำหอม, เครื่องสำอาง และผลิตภัณฑ์พื้นฐานที่ใช้เตรียมผลิตเครื่องสำอางอื่น ๆ (Perfume, Cosmetics and other toilet preparation)
- สบู่ และผลิตภัณฑ์ซักและใช้ทำความสะอาด (Soaps and other washing and cleaning compounds)
- ชมรมปุ๋ย (Fertilizers Club)

7. กลุ่มผลิตภัณฑ์กระดาษและเยื่อกระดาษ (Pulp and Paper and Paper Products Group)

7.1 ชมรมเยื่อกระดาษ, กระดาษและกระดานกระดาษ (Pulp, Paper, and Paper board Club)

7.2 ชมรมผลิตภัณฑ์กระดาษ (Paper Product Club)

8. กลุ่มเส้นใยและเสื้อผ้า (Textile and Garments Group)

8.1 ชมรมทอผ้า-การปั่นด้าย, ผาดักและผ้าทอสำเร็จ (Spining, weaving and finishing of textile)

8.2 ชมรมเสื้อผ้า เครื่องตัดเย็บ (Garments Club) โดยรวมไปถึงผลิตภัณฑ์สวมใส่เท้า (foot ware) เครื่องแต่งกาย, เสื้อผ้าสวมใส่ (Wearing apparel)

8.3 ชมรมดักทอ, เชือก, เทวอน (Cordage, Rope, Twine and Wet Club)

9. กลุ่มเครื่องจักรกล (Machinery Club)

9.1 ชมรมเครื่องจักรกำลังงานเครื่องส่งถ่ายและควบคุม (Power Generation, Transmission and Control Clubs)

9.2 ชมรมเครื่องใช้อำนวยความสะดวกในบ้าน (Househole Appliance Club) ไทแก เครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน (Household electrical appliances)

ผลิตภัณฑ์โคมไฟฟ้า, หลอดไฟฟ้าและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับเครื่องไฟฟ้า (Manufacture of Electric lamps, bulbs, tubes etc.)

9.3 ผลิตภัณฑ์แบตเตอรี่แบบเซลล์แห้ง และแบบเติมไฟได้ (Manufacture of dry cells and storage batteries)

9.4 ชมรมเครื่องไฟฟ้า (Electronics Club)

- อุปกรณ์ การติดต่อโดยใช้ไฟฟ้า (Electric communication Equipment)

9.5 ชมรมเครื่องจักรกลที่ไม่ใช้ไฟฟ้า (Nonelectrical Machinery Club)

9.6 ชมรมเครื่องจักรกลเกษตร (Agriculture Machinery Club)
ไถแก่ เครื่องจักรกลฟาร์ม รวมกระทั่งถึงรถแทรกเตอร์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

THE REPORT OF THE COMMITTEE ON THE IMPLEMENTATION OF AIJV

The AIJV Implementation Committee was established by the ASEAN Chambers of Commerce and Industry (ASEAN-CCI) at its meeting in Singapore in November 1984 with the following membership:-

Hamzah-Serdut (Malaysia) Chairman
 Suhendro Notowidjojo (Indonesia)..... Member
 R.M.Haller-Trost (Malaysia)..... Member
 Delfin Gonzalez Jr. (Philippines) Member
 Lee Ong Pong (Singapore) Member
 Pairote Gesmankit (Thailand) Member

It was provided with the following terms of reference :-

- (i) To look at the existing rules to implement AIJV, in particular, according to industrial sectors;
- (ii) To look at the role and limitations of ASEAN CCI in implementing AIJV;
- (iii) To look into the recognition and reconciliation of national and regional interests in implementation of AIJV.

The Committee held 2 meetings; May 7, 1985 in Manila and October 11, 1985 in Bangkok. At the meeting on May 7, 1985, the following members were present:

Hamzah-Sendut (Malaysia) Chairman
 Suhendro Notowidjojo (Indonesia) Member
 R.M. Haller-Trost (Malaysia) Member
 Delfin Gonzalez Jr. (Philippines) Member
 Lee Ong Pong (Singapore) Member
 Pairote Gesmankit (Thailand) Member

At the meeting on October 11, 1985 the following members were present:

Hamzah-Sendut (Malaysia) Chairman
 R.M. Haller-Trost (Malaysia) Member
 Delfin Gonzalez Jr. (Philippines) Member
 Juliana Giam (Singapore) Member
 Pairote Gesmankit (Thailand) Member

The Committee reaffirmed its belief that for the greater good of ASEAN in the long-term, the countries of Brunei, Indonesia, Malaysia, Philippines Singapore and Thailand are required to continue their commitments to regional co-operation. The period of faltering economic growth and prolonged recession is not a good occasion to narrow the vision for common goals nor is it a good time to raise tariff barriers. It is as good an occasion to provide AIJVs the lead time before start-up.

The Committee asked why there had been too few AIJV projects beyond seven projects already approved by the ASEAN Economic Ministers when in fact there currently exist seventeen industry clubs to represent the private sector industry. A number of factors were enumerated and about sixteen factors appeared to have combined against the growth of AIJVs. In general, these factors reflect certain rigidities in structure, administration, interpretation and implementation of the concept (Appendix I).

The Committee observed that each ASEAN joint-venture requires an active approach, a continuous effort and a considerable amount of time and effort to bring to start-up. The experience of early "pioneers" in the scheme suggests that it must pass through difficult phases of testing, appraisal and implementation. When the Committee asked as to what should be done to foster more AIJVs it became clear that the following recommendations should be submitted for the consideration of the WGIC; they are listed under 12 broad categories :-

1. Majority Equity and Management Control

There is general unease over declines in investment and capital inflow into the region, especially from the industrialised countries of the world. While we need economic regionalism we also need investment from non-ASEAN sources. AIJVs should be open to a higher level of foreign equity control provided the non-ASEAN investors bring with them management skills, technical know-how and market contacts.

The AIJV Agreement has provided some degree of flexibility for non-ASEAN majority equity but these conditions should be relaxed further, namely, majority foreign equity should be allowed for AIJV projects which export not less than 20 percent of their total output to non-ASEAN markets; to projects which bring in high technology and management skills.



2. Foreign Exchange Control

Countries which, due to foreign exchange considerations, have constraints on the movement of capital (share and working capital) by nationals out of their countries should consider special dispensations to allow their nationals to remit funds for purposes on investing in AIJVs. Exchange control regulations should be relaxed to allow participants in the venture to obtain foreign exchange to pay for the import of goods & services. Investors in AIJV projects must be allowed to capitalize capital goods and fixed license fees into equity.

3. Incentives, Rights and Benefits

It is recommended that the following incentives, rights and benefits be extended to the AIJV projects.

- (i) Upon approval by the ASEAN Economic Ministers (AEM), AIJV projects should automatically be entered on the governments' priority lists and be entitled to all the existing incentives.
- (ii) The Margin of Preference (MOP) should be effective. It is proposed that the following MOP be granted.

<u>Existing import duties</u>		<u>MOP</u>
76% - 100%	-	50%
51% - 75%	-	60%
31% - 50%	-	70%
30% and below	-	100%

- (iii) Preference to ALJV products for long term quantity contract purchase should be given by ASEAN governments and their agencies.
- (iv) There may be certain projects in which government equity participation may be desirable to enhance the attractiveness of the project.
- (v) ALJV products should receive special liberalisation from non-tariff measures and be not subjected to restrictive customs regulations, foreign exchange regulations and commercial policy measures designed primarily to protect producers for the domestic market;
- (vi) A certificate from COIME to state the approval of the ALJV product is adequate claim for liberalisation;
- (vii) Training costs incurred by ALJV projects should be entitled to double taxation deduction relief.
- (viii) Exemption from duties and quantitative controls should be granted for the importation of raw materials, components and parts.
- (ix) New ALJV projects should be allowed to be located in Free Trade Zones to enjoy all the incentives provided.

These projects should be allowed to sell into the domestic market without constraints on the amount sold and without loss of incentives.

4. Local Content

All AIJV projects should be granted accreditation in the local content programme.

5. Finance

- (i) After the potential partners have been identified, ASEAN Finance Corporation should assist the venture to become a reality by providing financial support for Starter Study, a Viability Study; and Technical Service for the solution of technical problems;
- (ii) AFC should make available loans at preferential terms for projects that have long gestation periods;
- (iii) Soft loans should be available from organizations such as the European Investment Banks, Asean Japan Development Corporation and Sdian Development Bank.

6. Exclusivity Period

The exclusivity period of 3 years should be extended to 5 years. At the end of the 5 year period there should be a review on the exclusivity status. Should the project expand its capacity, consideration should be given to extend the exclusivity period.

7. The Waiver Period

The time periods mentioned under Article III paragraph 8 should be extended from 4 to 5 years.

8. Counter Trade

The concept of counter trade acts as a disincentive to the AIJV scheme. This should be discouraged.

9. Trading Support

Any support which can be given by Asean trading institutions such as the Asean Trade and Investment Corporation (ATIC) should be encouraged.

10. Harmonization of National Plans

On a long term basis, there should be harmonization of national plans in order to avoid national interests coming into conflict with regional interests. It is proposed that the Asean Governments set up a working committee to look into this and to identify areas which will allow for complementation.

11. Amendments/Improvements to Articles, Rules and Regulations

Arising from the recommendations:

(i) Amendments

Amendments to the relevant articles should be made accordingly.

(ii) Improvement to Rules and Regulations

A format for the submission of AIJV proposals should be designed. Comprehensive information on the project should be provided.

(iii) Consistency of Definitions

It is essential that definitions used in the Agreement as well as in the Rules and Regulations (pursuant to Article IV) are clearly understood and they are consistent with those definitions used throughout the region. Particular attention should be focused on the definition of such words as "new product", "existing product", "new plant" and "non-existence of plant", "exclusivity", "local content", "same" and "similar" and "75% of production" etc.

(iv) Project Submission

There should be direct submission of AIJV applications to COIME through the national government delegations. All applications for AIJV should contain comprehensive information on products, partners, equity etc. identified in order that approval by COIME and AEM could be obtained without delay. This will protect the confidentiality of projects and speed up the processing of the applications.

(v) Review and Approval

It is unrealistic to expect non-businessmen to be fully conversant with the stated product definition or application. This would lead to misinterpretations especially where "new" products requesting exclusivity are concerned. Thus, all AIJV applications involving new products and requesting exclusivity in respect of product definitions and application should be verified by a professionally qualified and neutral panel.

12. Booklet on AIJV Promotion

This booklet should contain the investment regulations of the various countries, definitions of terminology, step by step guideline on how to establish AIJVs, government authorities involved, preferential industrial sectors, possible areas/sectors for AIJVs, industry clubs responsible, etc.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ANNEX X

COIME CONCEPT PAPER

A NEW INITIATIVE IN ASEAN ECONOMIC COOPERATION
THROUGH INDUSTRIAL JOINT VENTURES

1. The basic framework of the existing ASEAN Industrial Joint Venture Scheme (AIJV) is a promising vehicle to accelerate the pace of industrial cooperation in ASEAN, provided certain aspects of the scheme are significantly improved upon.
2. In its present form, the implementation is slow and the results are few. Based on actual performance, consultations with the private sector and experience in dealing with investors, COIME has come to the following conclusions:
 - (i) The ASEAN private sector may not have enough technology and knowhow to propose many projects;
 - (ii) The need to have to go through lengthy negotiations with the government agencies for the grant of AIJV status, with perceived uncertainty of success, is a disincentive to the private sector;
 - (iii) Only limited interest has been stimulated due to the lack of publicity of the AIJV scheme.

- (iv) Inadequate attention has been given to tapping non-ASEAN sources of technology, knowhow, capital investment and markets to serve as a catalyst; and
- (v) Insufficient dissemination of information to non-ASEAN investors worldwide on business opportunities through joint ventures in ASEAN.

3. In order to minimise the problems in implementing AIJVs and also to take into consideration the interests of the member governments, COIME suggests the following:

- (i) In any approved AIJV project there must be at least 5% equity from each participating country;
- (ii) For projects applied for AIJV status before 1990, the non-ASEAN equity is allowed up to 60%. Such projects will be allowed to maintain the 60% equity portion thereafter, subject to the respective national laws.
- (iii) The margin of tariff preference (MOP) given by participating ASEAN countries, is a minimum of 75%;
- (iv) The approval process is to be made automatic by COIME, subject only to the verification that a project meets the stipulated conditions, as given above.

4. To launch the new initiative as described above, COIME is proposing the following procedure to stimulate wider interest among

ASEAN and non-ASEAN investors and to grant automatic approval of AIJV nominations:-

- (i) Each ASEAN member country shall draw up a list of AIJV products for which it shall support and approve in principle for AIJV status. This means that it will give a minimum MOP of 75% for each product. The lists of all ASEAN member countries will be consolidated and for each product on the consolidated list there will be at least 2 participating countries. This consolidated list of AIJV products shall be regularly UPDATED and widely publicised.
- (ii) An AIJV nomination on any of the products on the consolidated list that is received is automatically confirmed as an approved AIJV, subject only to the necessary verification of its compliance with the AIJV requirements. The product of such an AIJV will also be immediately placed on the approved AIJV products list for record and monitoring purposes. Some balancing in the distribution of projects among member countries shall be taken into consideration by COIME.



June 30, 1986

MR. CHAVARAT CHARNVIRAKUL
Chairman
Working Group in Industrial
Cooperation
c/o Association of Thai Industries
Bangkok, Thailand

Dear Mr. Charnvirakul:

We are forwarding to you Mr. Pluhar's report on AIJV Ideas identified during his fact-finding mission in the different Asean countries. (Please refer to attachment).

This is the subject we telexed you about last June 28, 1986 for possible inclusion to the WGIC agenda.

As stated, Mr. Pluhar is willing to discuss this matter if we still have sufficient time for discussion on this business matter.

We would appreciate hearing from you soon if there is any possibility of this being discussed during the WGIC meeting.

Thank you.

Very truly yours,

PHILIPPINE ASEAN COUNCIL

EILEEN C. LIM
Executive Director

ECL:mrm

Attached: a/s

cc: Meneleo Carlos, Jr.
Antonio A. Henson

AIJV IDEAS IDENTIFIED DURING THE FACT FINDING MISSION

The AIJV ideas which emerged from the many consultations in the individual ASEAN countries fall into two distinct categories:

- a) those aiming to create the production of a single product through AIJVs involving partners in two or three countries; and
- b) those aspiring to develop an ASEAN industry by dividing its products among several AIJVs, each in a different country, thus establishing complementary AIJV groups.

The respective ideas and proposals are listed below according to the above mentioned characteristics.

1. Single AIJVS

1.1 TV Tubes - Thailand, Singapore

A Thai producer of quality glass would like to enter into a partnership with ASAHI Singapore to set up the manufacture of cathode ray tubes in Thailand. ASAHI Singapore apparently decided to construct a plant in Singapore but Thailand would offer lower labor costs and proximity to raw materials. The Singapore International Chamber of Commerce informed they would be willing to approach ASAHI but only with a full economic justification of the proposal.

There seems to be room for only one plant in the entire ASEAN region; the market amounts to about one million tubes which is also the minimum capacity for an economic plant. The international companies supply a great variety of tubes at prices based

on high production volumes. Assistance to this venture would require a pre-feasibility study.

1.2 Synthetic Rubber, SBR - Malaysia, Indonesia, Singapore

An AIJV was suggested by MIDA in Malaysia where synthetic rubber is needed for the manufacture of automobile tires. The product has also been eyed in Indonesia where a private company undertook a preliminary investigation of feasibility. This effort brought about contradictory information on the size of the markets, the minimum economic plant and investment. To proceed further, it is necessary to carry out an authoritative pre-feasibility study. Singapore expressed interest in this venture and would be included in the study. Its participation is desirable because it manufactures butadiene.

1.3 Formic Acid - Malaysia, Singapore, Thailand

The idea was suggested by Malaysia's MIDA. Formic acid is used as anti-coagulant in the production of natural rubber. Malaysian consumption is not large enough to support a plant but with the market of Thailand such a plant would be possible. Singapore would like to participate in the venture because it has the technology.

The idea needs to be developed further through a techno-economic evaluation.

1.4 Single Cell Protein - Malaysia, Indonesia

An AIJV, using methanol as raw material was suggested by a private company in Malaysia. In Indonesia, an SCP plant appears

on the government's list of projects to be promoted with foreign investors.

However, the technology is in question. A Japanese process which was to be used in a project in Indonesia was recently banned by the Japanese government for cancerogenic side effects; however, another process exists in Europe and appears to be safe.

Assistance to this proposal would call for a review of the state of the art in the SCP technology with methanol as raw material. If a safe process can be identified and recommended, a techno-economic evaluation could be undertaken.

1.5 Die Making Plant - Indonesia, Philippines

A new quality die making plant to be constructed in Indonesia would welcome an ASEAN partner. Basically, it is meant for the Indonesian market but could be set up on a scale to supply also the partner. Estimated investment is between 5 and 8 million US dollars.

The proposal found a response among the Philippine metal-working industries. A techno-economic evaluation would be needed to prepare a concrete proposal.

1.6 Sorbitol- Philippines, any country

A Philippine company possessing the technology would like to set-up a plant with an ASEAN partner. Sorbitol is a chemical used as a solvent in the manufacture of cigarettes and drugs. The Philippine market is only 400 IN per year while the minimum economic plant would have the capacity of 2,000 TN.

A Techno-economic evaluation of this idea would be necessary to formulate a proposal.

1.7 Texturized Vegetable Protein, TVP - Philippines, Indonesia

A Philippine food producer wishes to set up an AIJV with an Indonesian partner. A modern plant already exists in the Philippines. It belongs to a bankrupt company now under government custody. The entrepreneur wishes to purchase this plant from the government and reactivate it. The Indonesian partner is to supply soy bean.

The idea can be enhanced by providing assistance for the evaluation of the plant and a feasibility study of the proposed venture.

1.8 Fiberglass Reinforcement - Philippines, Malaysia

A Philippine manufacturer of fiberglass, a licensee of Owens Corning, wishes to start a new venture for the production of fiberglass reinforcement which is not produced anywhere in the region. He can provide the technology. He suggested an AIJV with Malaysia where he has another company.

A techno-economic evaluation of the idea would be necessary to formulate a proposal.

1.9 Gelatin Capsules for Muslims - Philippines, Malaysia

The idea of an AIJV for the production of capsules for pharmaceuticals acceptable under Islamic dietary rules was suggested at MIDA, Malaysia. The Philippines was mentioned as a possible

partner country since a Philippine company was looking earlier for a Malaysian partner for regular capsule. The idea was presented to a Philippine manufacturer who expressed interest. He will inquire with his suppliers whether they could provide gelatin which would satisfy Islamic requirements and whether guarantees of compliance could be offered. If the answers are positive, an economic evaluation of the venture could be undertaken.

1.10 Citric Acid - Philippines, any country

A chemical company proposed an AIJV to produce citric acid. The smallest economic plant would have the capacity of 2,000 TN/year while the Philippine market could absorb only 1,200 TN.

A techno-economic evaluation would be needed to formulate a proposal.

1.11 Ductile Cast Iron Pipes - Philippines, Malaysia, Singapore

A Philippine owner of a steel plant proposed an AIJV with Malaysia and Singapore. The two countries have a market of about 20,000 TN/year which represents the capacity of a small plant. The Philippine market is small; the Philippine partner would contribute the metal rather than a market which is iron smelted in a charcoal furnace. A regular plant would require an investment of about 2 million US dollars; an automated one, 12 million dollars.

The project would require a pre-feasibility study.

1.12 Iron and Steel Plant - Philippines, Malaysia

A joint venture is being contemplated between a Malaysian company and a Philippine supplier of iron ore. A pre-feasibility study was carried out but needs to be reviewed by an authoritative source.

1.13 Industrial Welding Corporation

A Philippine manufacturer of welding electrodes wished to set up a joint venture with a partner in Thailand. Information on the size of an economic plant and investment is being awaited.

1.14 Slaughtered Meat

The Philippine participant in this already approved AIJV requested that a market study be recommended for follow-up evaluation. Although approved AIJVs were excluded from the Consultant's terms of reference by agreement with COIME Secretariat, the study could be included if COIME approves it. If insufficient information on the type and the size of the markets is hampering the implementation of this AIJV it would be within the project's objectives to offer it assistance.

1.15 Brunei

Interest was expressed in partners for a rich mill, an animal feed mill, a paint mixing plant, a plywood plant and fruit canning. Since the ventures are meant for the internal market, it is necessary to determine first whether the proposed plants could be operated economically on the size of the Bruneian market.

2. Complementary AIJV Groups

2.1 Petrochemicals

Interest in petrochemical AIJVs to develop upstream and downstream products has been expressed in all the oil producing countries. For many products local consumption is too small to justify a plant.

In Malaysia and Indonesia, an AIJV was proposed for polypropylene. However, even a small plant would produce enough to supply most of the ASEAN markets.

In Indonesia, the Ministry of Industry suggested AIJVs for: ethyl di-chloride, ethylene glycol and styrene monomers.

Each of the above mentioned ideas would require a techno-economic evaluation if not a pre-feasibility study but before that, a preliminary review of the petrochemical industries of the individual countries would be desirable to see how they could be coordinated and connected into an ASEAN industry. The review should take into account existing plans for upstream and downstream industries and on the basis of its findings indicate the possibility for the restructuring of the industry by developing specialization within the ASEAN markets through AIJVs.

2.2 Automotive Components

All the major ASEAN countries wish to promote the manufacture of components specified in their local content lists. In many cases, however, the demand in one single country is too small to justify a plant. It seems that this limitation could be overcome by a system of AIJVs, located in the different countries and manufacturing specified items for all the participants.

To assist in the evaluation of this idea it would be necessary first to define the markets in the individual countries and select the components suitable for AIJVs. Thereafter, techno-economic evaluations could be undertaken for each component.

2.3 Machine Tools

Interest in developing this industry was indicated in Thailand, Malaysia, Indonesia and the Philippines. The basic skills exist to varying degrees in the individual countries in the metal-working industries. In the Philippines, the metal-working companies have been producing good quality replacement parts for machine tools on the basis of specific orders.

It is suggested that an ASEAN machine tool industry could be created by a system of AIJVs located in different countries and producing one machine for all the participating countries. Each AIJV would work under a license of in partnership with a known international manufacturer of machine tools and produce the heretofore imported machines.

Assistance in this case would involve techno-economic evaluations of individual AIJVs proposed on the basis of a review of related skills in the region, the prerequisites for a machine tool industry and an indication how such pre-requisites can be met.

2.4 Textile Machinery - Replacement Parts

Considering the large number of machines utilized in the ASEAN textile industries, some countries, as Indonesia, would like to promote local manufacture. However, in view of

the high technology involved in up-to-date weaving, knitting and spinning machines, it may be preferable to work up to the manufacture of complete machines by developing first and industry producing replacement parts.

Such an industry is already shaping in the Philippines where metalworking companies produce parts for looms by order and have the capability to make an entire loom. These companies are willing to share their technology with ASEAN partners who would like to enter this area in their countries.

Assistance in this case should start with a regional survey of the market, the selection of the parts suitable for AIJVs and an evaluation of the technical know-how and facilities needed for the manufacture of quality parts. Specific tie-ups could then be recommended on the basis of the findings. Techno-economic evaluations could then be undertaken for the proposed AIJVs.

2.5 Electric Motors

One Malaysian and one Philippine company stated that they would like to work with other ASEAN companies to produce electric motors, in Indonesia and Thailand interest in the area was expressed in general.

This is another area where an ASEAN industry could be developed by a system of AIJVs each producing a different type and size of motors for all the participating countries.

Again, before specific AIJVs could be recommended, the preliminary sorting out of the basics, as demand, existing know-how, technology required, facilities needed would have to take place.

Techno-economic evaluations would be undertaken for the recommended AIJVs.

2.6 Pumps and Valves

What was said above applies also to pumps and valves.

In Malaysia, a company with a license from a German manufacturer stated interest in a tie-up with an ASEAN partner. The Malaysian company would supply the mechanical parts and the ASEAN partner, the bodies.

2.7 Casting and Forging

In most countries casting and forging, particularly steel casting, is inadequate to support machine building industries. It may be worthwhile to undertake a study in the ASEAN countries of the state of the art in the industry, identify the pre-requisites and indicate whether casting and forging companies, set up as AIJVs would overcome the shortcomings. If so, specific AIJVs would be subjected to techno-economic evaluations.

2.8 Iron and Steel Industry

Most iron and steel companies in the ASEAN countries, except perhaps in Indonesia, work under the constraints of the national markets which are too small to allow the large investments required for efficient, modern plants that could turn out quality products at world prices. The Philippines planned an integrated iron and steel mill but abandoned it because its profitability was in doubt. MIDA (Malaysia) wishes to promote an integrated iron and steel mill for Malaysia, Thailand and Singapore,

perhaps through an AIJV.

Together, the ASEAN countries can create a market large enough to support efficient plants and production of heretofore imported products. What is needed is to allow the industry to re-structure itself by working out specialization agreements for products to be marketed throughout the area. AIJVs may make this possible.

It is proposed to undertake a study of such possibilities and recommend how such specialization could be achieved through AIJVs with least dislocations and least investment.

2.9 Pulp and Paper Industry

What has been said about the iron and steel industry applies also to pulp and paper.

3. Techno-economic Evaluations

The ideas listed above are recommended for economic evaluations needed to assess the potential of these ideas and provide information for the formulation of specific AIJV proposals.

For the cases COIME approves, UNIDO will supply, if funds are available, short-term experts specialized in the industries under study to provide the technical inputs for the evaluations carried out by the project's economists.

The amount of work required to arrive at the desired assessments in the two groups will be quite different. Single AIJVs would be subjected to techno-economic evaluation or possibly pre-feasibility studies. Complementary AIJV Groups would require preliminary regional state of the art studies before specific

AIJVs could be conceived and evaluation undertaken.

3.1 Evaluations of Single AIJVs

The typical analyses necessary to assess the potential of single AIJVs would include some or all of the following;

- Demand - volume, products, prices, users
- Sources of supply, imports, duties
- Determination of plant capacity
- Identification of most suitable Technology
- Investment in equipment and buildings
- Sources and cost of raw materials
- Operating costs
- Break-even analysis
- Determination of prices
- Financial projections
- Considerations for location

3.2 Evaluation of Complementary AIJV Groups

Evidently, this type of exercise would go beyond techno-economic evaluations since before dealing with specific AIJVs, one would have to survey all the ASEAN countries to determine the needs for the intended industry, the pre-requisites and the chances of meeting them. Only on the basis of such analyses would it be possible to suggest how the sector's products could be allocated among the participants and what tie-ups could be suggested.

ประวัติผู้เขียน

นางสาวนงรัชต์ กุลชัยมิตร เกิดเมื่อวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๐๒ ที่จังหวัดนครราชสีมา สำเร็จการศึกษาจากคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๕ ในระดับปริญญาตรี เคยได้รับทุนการศึกษาของมหาวิทยาลัย เป็นเวลา ๒ ภาคการศึกษาปกติ หลังจากสำเร็จการศึกษา ได้เข้าศึกษาต่อที่คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๕ ต่อมาได้เข้าทำงานในตำแหน่งนักสังคม (Social Worker) ขององค์การยูเนสโกสำหรับเด็กของ ประเทศนอร์เวย์ (Redd-Barna) และปัจจุบันทำงานในตำแหน่ง นักสังคม ในมูลนิธิช่วยเหลือผู้ลี้ภัย ของคณะชาหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยแห่งประเทศไทย (FISRAP/UNHCR)



ศูนย์วิทยพัชร์พยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย